

St. Petersaari monen kohokolo

25 VUODEN TAUON JÄLKEEN KOULUPUISTON LAVALLE: ”Tämähän on kuin tutuille esiintyisi”

PIETARSAARI

Perjantai-iltana kapusi hienostuneen koulupuiston lavalle valtavan yleisön esittämään yhtyeen bändi vaikutti 70-luvun lopun rockin listojen kärkipaikoille leposalla f

Ihastuttavan naiivit ja parempa tavat, ukkoontumista kauhistelevat, on aikana syntyneeseenkin kuulijajoukosta tevat huokailivat nostalgista tunnelmaa.
– Pojathan ovat paremman näköisiä ja vahvat naiset yleisössä.

Yhtye koki luonnollisen kuoleman jaantuen eri paikkakunnille työnsä yhteen konserttiin syttyi keväällä **Heimo Riihimäen** 50-vuotisjuhlan kunniaksi ma kuukausi aikaa koota rivinsä joulun lähestyessä valmistautumisajasta ei nähtä siltä kuin neljäsovuosisadan tauon jälkeen.

Nuorta kuulijaa hämmästytti bändin esiintyminen pinnalle nousseen Liekkijoukon kuuloisesti vähemmän oudolta - hyvältä.

Bändi tuntui nauttivan soitostaan ja teisjäntämisestä huolimatta. Luvun aikana kaikentietävistä keski-ikäisistä nähtiin.

Lavalla nähtiin St. Petersaari -yhtyeen lisäksi lauteilla taiteilijaksi **Kari Ilmonen**, basisti **Hannu Pöytä**, **Fagerudd** sekä sähkökitaristi **Timo Kera** ja rumpali **Jan Stenhäll**.

Yleisö ei päästänyt bändiä helposti, tettiin, että muistaako ne enempiä yhtyeitä tuiivat erinomaisesti Neil Youngin.

– Tämän kun näkisi jollain kullakin kommentoitiin yleisöstä.

Leo Saarjärvi

St. Petersaari palasi reippaasti takaisin.

tersaari monen kohokohta

ON JÄLKEEN KOULUPIUSTON LAVALLE: ”Tämähän on kuin tutuille esiintyisi”

PIETARSAARI

Maria Kojola

Perjantai-iltana kapusi hienostuneesti ikääntynyt St. Petersaari koulupuiston lavalle valtavan yleisön eteen. 25 vuotta keikkataukoa pidellyt bändi vaikutti 70-luvun lopulla ja 80-luvun alkupuolella kavuten listojen kärkipaikoille lepoisalla folkrock-proge-musiikillaan.

Ihastuttavan naiivit ja parempaan ja valoisaan tulevaisuuteen luottavat, ukkoontumista kauhistelevat sanoitukset upposivat keikkatauon aikana syntyneeseenkin kuulijaan. Bändin sen kukoistusajalta tuntevat huokailivat nostalgista tunnelmaa.

– Pojathan ovat paremman näköisiä kuin 25 vuotta sitten, ihastelivat naiset yleisössä.

Yhtye koki luonnollisen kuoleman 80-luvun alussa soittajien haajaantuessa eri paikkakunnille työn ja opintojen perässä. Kipinä vielä yhteen konserttiin syttyi keväällä bändin huilisti-mandolinisti-laulaja **Heimo Riihimäen** 50-vuotisjuhlinnan lomassa. Bändille jäi muutama kuukausi aikaa koota rivinsä ja luuhata treenikämpällä, mutta lyhyestä valmistautumisajasta ei näkynyt merkkiäkään. Soitto kuulosti siltä kuin neljäsovuosisadan taukoa ei koskaan olisi ollutkaan.

Nuorta kuulijaa hämmästytti bändin samankaltainen sointi 2000-luvulla pinnalle nousseen Liekki-yhtyeen kanssa, mutta St. Petersaari kuulosti vähemmän oudolta - hyvällä tavalla.

Bändi tuntui nauttivan soitosta täysin rinnoin kipsaavasta etukäteisjännittämisestä huolimatta. Leppoiset välispiikit ja sanoitukset kaikenkietävistä keski-ikäisistä naurattivat niin yleisöä kuin soittajia.

Lavalla nähtiin St. Petersaari lähes alkuperäiskokoonpanossaan. Riihimäen lisäksi lauteilla taiteilivat laulaja-kitaristi-huuliharpisti **Kari Ilmonen**, basisti **Hannu Pirttimaa**, kosketinsoittaja **Markus Fagerudd** sekä sähkökitaristi **Timo Hautamäki**, **Ari Lepistö** basson kera ja rumpali **Jan Stenhäll**.

Yleisö ei päästänyt bändiä helpolla; encoren alussa yleisössä jännitettiin, että muistaako ne enempää biisejä, mutta nuorukaiset turvauituvat erinomaisesti Neil Youngin tuotantoon.

– Tämän kun näkisi jollain klubilla, niin siitähän voisi maksaakin, kommentoitiin yleisöstä.

Leo Saarijärvi

St. Petersaari palasi reippaasti lavalle 25 vuoden tauon jälkeen.